

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. С., 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Мария Ян. Блецова Калцова

Членове: Стефка Т. Михайлова М.
Гергана Огн. Симеонова

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
като разгледа докладваното от Мария Ян. Блецова Калцова Въззивно
гражданско дело № 20242200500078 по описа за 2024 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от адв.М. пълномощник на
„ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД, със седалище и адрес на управление
гр.Варна, бул.“Сливница“, № 201, сграда МОЛ Варна, тяло Б, ет.4, частен
правоприемник на „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД, против решение № 804/31.10.2023
г. по гр.д. № 135/2023г. на Районен съд – С., с което са били отхвърлени като
недоказани предявените от жалбоподателя против К. С. И. , ЕГН *****
от гр.С., ул. „Й. К.“, № **

- Положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК,
във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.99,
ал.1 от ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи главница
по договор за потребителски кредит с „ТИ БИ АЙ банк“ ЕАД от
14.05.2009г. в размер на 756.82лв., ведно със законната лихва за забава
считано от датата на подаване на заявлението – 12.10.2020г.

-
- Положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.240, ал.2 от ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи договорна лихва в размер на 158.93лв. за периода от 15.06.2019г. – 15.08.2020г. по договор за потребителски кредит с „ТИ БИ АЙ банк“ ЕАД от 14.05.2009г.

Решението е обжалвано като неправилно и незаконосъобразно. Страната посочва, че за да отхвърли предявените иски съдът е приел, че по делото липсват доказателства за извършена цесия на задължението на ответника. Всъщност още с иискавата молба са били представени доказателства, че задължението на ответника е било включено под № 5091 в приложение № 1/15.06.2022г. към Договора за продажба на вземания /цесия/ сключен между „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД и „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД. Самият ответник бил индивидуализиран с три имена, ЕГН, номер на кредит и размер на същия. От останалите събрани по делото доказателства, включително изготвената СИЕ било установено че исковата претенция е изцяло установена по основание и размер. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, предявените иски да бъдат уважени и съдът да присъди разноси съобразно уважената част от иска.

В законния срок по чл. 263 от ГПК не е депозиран отговор на въззивната жалба.

В с.з. въззивната страна редовно призована не се представлява. Процесуалният и представител адв.М. в писмено становище заявява, че поддържа въззивната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

В с.з. въззиваемата страна редовно призована не се явява и не се представлява въпреки редовното призоваване на особения и процесуален представител адв.М. И. Б.. Същият не е изразил становище по депозираната въззивна жалба.

Пред настоящата инстанция не се събраха допълнителни доказателства.

Обжалваното решение е било съобщено на въззивника на 13.11.2023г. и в рамките на законоустановения четиринадесет дневен срок – на 27.11.2023г. е била депозирана въззивната жалба.

Установената и възприета от РС – С. фактическа обстановка изцяло кореспондира с представените по делото доказателства. е изчерпателно и подробно описана в първоинстанционното решение, поради което на основание чл.272 от ГПК настоящият съд изцяло я възприема и с оглед процесуална икономия препраща към него.

Въззивната жалба е редовна и допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес от обжалване на съдебния акт. Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Пред Районния съд са били предявени иски с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.99, ал.1 от ЗЗД и чл.422, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.240, ал.2 от ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи главница по договор за потребителски кредит с „ТИ БИ АЙ банк“ ЕАД от 14.05.2009г. в размер на 756.82лв., ведно със законната лихва за забава считано от датата на подаване на заявлението – 12.10.2020г., както и на договорна лихва в размер на 158.93лв. за периода от 15.06.2019г. – 15.08.2020г.

Действително при анализа на доказателствения материал първоинстанционният съд не е отчел представеното с исковата молба доказателство - приложение № 1/15.06.2022г. към Договора за продажба на вземания /цесия/ сключен между „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД и „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД, където на позиция 5091 е отразено, че дългът на ответника/въззиваем К. С. И. е бил цедиран на ищеца/въззивник. Длъжникът е бил надлежно индивидуализиран с трите си имена и ЕГН. Задължението му също е било надлежно индивидуализирано с номер на договора, дата на

сключване, главница, лихва. По този начин отпада аргументът на РС за отхвърляне на иска, а именно липсата на индивидуализация за прехвърляне на задължението на ответника И. от „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД на „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД.

По делото е била изготвена съдебно – счетоводна експертиза, която е установила, че по договора за потребителски кредит заемодателят е предоставил сумата от 756.82лв, която е била изцяло усвоена на 14.05.2019г. За погасяване на задължението не са постъпили никакви суми към датата на подаване на заявление по чл.417 от ГПК, както и към датата на изготвяне на заключението. Задължението към датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 12.10.2020г. е в общ размер на 1104.21лв., от които 756.82лв. – главница, 158.93лв. – договорна лихва за периода 15.06.2019г. – 15.08.2020г. и 188.46лв. – обезщетение за забава върху главницата от 15.06.2019г. до датата на подаване на заявление по чл.417 от ГПК – 12.10.2020г.

По отношение на възражението за нередовно уведомление на ответника за извършената цесия на дълга му, съдът намира същото за неоснователно. Уведомлението е било приложено към исковата молба и е връчено на особения процесуален представител на ответника, което е редовен способ за уведомяване за извършената цесия.

С оглед изложените съображения, съдът приема следното:

По предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл.41 5, ал. 1, т.2 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 99, ал. 1 от ЗЗД: Между страните по настоящото дело се установи по безспорен и категоричен начин, че на „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД са прехвърлени вземанията, които има „ТИ БИ АЙ банк“ ЕАД срещу К. С. И. в размер на 756.82лв. – главница, която сума съвпада с първоначалната искова претенция. Това задължение не е било погасено и е дължимо ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.417 от ГПК – 12.10.2020г. до окончателното му изплащане. Непогасени и дължими са и задълженията на ответника/въззиваем за договорна лихва 158.93лв. (при искова претенция 158.93лв) за периода 15.06.2019г. – 15.08.2020г., както и обезщетение за забава в размер на 182.99лв. върху главницата от 15.06.2019г. до датата на подаване на заявление по чл.417 от ГПК – 12.10.2020г. Според СИЕ размерът

на обезщетението е 188.46лв., но тъй като исковата претенция е за по – малка сума - 182.99лв., съдът следва да присъди до по – малкия размер за да не се стигне до произнасяне свръх петитум.

С оглед изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено изцяло и предявените искове да бъдат уважени напълно.

Според правилата на процеса въззиваемият следва да бъде осъден да заплати разноски на въззивника за първа инстанция в размер на 1155.00лв. - (ДТ 125.00лв, възнаграждение ОПП 630.00лв. и възнаграждение за ВЛ в размер на 400.00лв.). Въпреки, че е търсено адвокатско възнаграждение за първа инстанция не са доказани разноски за такова, поради което възнаграждение за адвокатско представителство ен следва да се присъждат. Въззиваемият следва да бъде осъден да заплати и 125.00лв. държавна такса по заповедното производство. Разноските, които въззиваемият следва да бъде осъден да заплати за въззивната фаза на производството са в размер на 75.00лв. държавна такса. Депозираната сума в размер на 630.00лв. предназначена за възнаграждение на определения на въззиваемия особен процесуален представител не следва да бъде присъждана, тъй като същата не е изплатена и въззивникът може да поиска да му бъде възстановена.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 804/31.10.2023г. по гр.д. № 135/2023г. на С.ския районен съд.

ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВИ :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т.2 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1

от ГПК, вр. чл. 99, ал. 1 от ЗЗД, че К. С. И., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Й. К.“, №** **дължи** на „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Сливница“, № 201, сграда МОЛ Варна, тяло Б, ет.4 **главница** по договор за потребителски кредит с ТИ БИ АЙ банк” ЕАД от 14.05.2009г. **в размер на 756.82лв.**, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК - 12.10.2020г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т.2 от ГПК, вр. чл. 124, ал.1 от ГПК, вр. чл. 240 ал.2 във вр. с чл.99, ал. 1 от ЗЗД, че К. С. И., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Й. К.“, №** **дължи** на „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Сливница“, № 201, сграда МОЛ Варна, тяло Б, ет.4 **договорна лихва** в размер на **158.93лв.** за периода от 15.06.2019г. до 15.08.2020г. по договор за кредит с „ТИ БИ АЙ банк” ЕАД от 14.05.2009г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК, вр. чл. 124, ал.1 от ГПК, вр. чл. 86 и чл.99, ал. 1 от ЗЗД, че К. С. И., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Й. К.“, №** **дължи** на „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Сливница“, № 201, сграда МОЛ Варна, тяло Б, ет.4 **наказателна лихва** по договор за потребителски кредит с ТИ БИ АЙ банк” ЕАД от 14.05.2009г. **в размер на 182.99лв.**, за периода 15.06.2019г. до 17.09.2020г.

ОСЪЖДА К. С. И., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Й. К.“, №** да заплати на „ИНОВАТИВНИ ФИНАНСИ“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Сливница“, № 201, сграда МОЛ Варна, тяло Б, ет.4 деловодни разноси за първа инстанция в размер на 1155.00лв., деловодни разноси по заповедно производство по ч.гр.д. №3411/2020г. на СлРС в размер на 125.00лв. и разноси по въззивно производство в размер на

75.00лв. – заплатена държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____